

כל הבועל דעתו על גמר ביאה –

Whoever is בועל; his intent is on the completion of the ביאה

OVERVIEW

Our Tosfos will cite a ruling (in the name of רבא) that גמר ביאה is קונה. This contradicts the Tosfos which states that גמר ביאה is not קונה and resolve the difference.

Tosfos asks:

– **תימה דבפרק הבא על יבמתו (יבמות דף נה,ב) ילפינן דאשה נקנית לבעלה בהעראה¹ –**

It is astounding! For in פרק הבא על יבמתו the גמרא derives that a woman is acquired by her husband through העראה;

– **אתיא קיחה קיחה² דערייות והעראה היינו תחילת ביאה –**

It is derived through the גזירה שוה of קיחה קיחה which is found by אישות and by ערייות; and תחילת ביאה is העראה!

– **והכא מסיק דסוף ביאה קונה –**

And here the גמרא concludes that the end of ביאה is קונה. This contradicts the Tosfos which states that העראה (which is תחילת ביאה) is קונה.

Tosfos answers:

– **ואומר רבינו שמשון בן אברהם דכי אמרינן העראה קונה –**

And the רשב"א answers that when do we say that העראה is קונה (as the גמרא states in יבמות) –

– **היינו בשלא עשה כי אם העראה ופירש מיד –**

That is when he only made העראה and immediately separated; that is when this העראה is קונה –

– **דמוכח שלא היה בדעתו לקנות בגמר ביאה –**

For it is evident that he had no intent to by קונה with ביאה, since he separated after the העראה and did not conclude the ביאה.

– **אבל הכא מיירי שגמר ביאתו דאז לא קני בהעראה כיון שדעתו על גמר ביאה –**

However here we are discussing a case where he completed his ביאה, so he is not קונה with העראה since his intention is to be קונה with ביאה.

Tosfos substantiates this interpretation:

¹ There is a dispute (there in יבמות) as to what constitutes העראה. One opinion is that it is merely the 'kissing' (touching) [without any penetration]; while the other opinion is that it is the beginning of the penetration.

² The word קיחה appears by קידושין (in כדא, [תצא] דברים) and it appears by ערייות (in ויקרא) and it appears by ערייות from the following (כ, יח) פסוק where it states concerning a נדה that מקורה הערה.

והלשון מוכיח דקאמר כל הבועל ולא קאמר כל המערה –

And the syntax of the גמרא proves this point for the גמרא states whoever is בועל (his intent is for ביאה); but the גמרא did not state whoever is מערה (is not קונה since דעתו is for ביאה); for indeed whoever is only מערה is indeed קונה with גמרא since his intent is not for ביאה העראה.

תוספות offers an alternate resolution:

– והרב יצחק בן מאיר תירץ הא דנקנית בהעראה –

And the ריב"ם answered that which the גמרא states in יבמות that she is נקנית בהעראה –

– היינו במפרש שרוצה לקנות בהעראה אבל בסתם דעתו על גמר ביאה –

That is when he states explicitly that he wishes to acquire her with העראה; however generally (where there is no explicit intent mentioned), presumably his intent is for גמר ביאה and he is not קונה בהעראה.

תוספות offers yet an additional explanation:

– ורבינו תם תירץ דאחרי שנתרבתה העראה כגמר ביאה –

And the ר"ת answered that after the גמרא in יבמות taught that העראה is included to be the equivalent of גמר ביאה –

– אם כן כל מקום שמזכיר ביאה בהעראה קאמר –

Therefore whenever the word ביאה is mentioned it refers to העראה, for ביאה is the equivalent of העראה –

– והכי קאמר תחילת העראה קונה או בסוף העראה קונה –

And this was the query in our גמרא when it asked whether תחילת ביאה קונה or סוף העראה קונה, and it will be necessary to say that this query is –

– ולמאן דאמר (שם) העראה זו הכנסת עטרה³ דשייך בה תחלה וסוף⁴ –

According to the one who maintains there in יבמות that העראה means הכנסת עטרה where there can be a beginning (of הכנסת העטרה) and an end (of the הכנסת העטרה).

תוספות offers a final explanation:

– ורבינו נסים גאון תירץ דהיא דיבמות איירי אחר קדושין –

And the גאון answered that the גמרא in יבמות is discussing when the העראה took place after the קדושין (she was already an ארוסה), so-

– דעל ידי אותה העראה הוי כנשואה כמו חופה דלאחר קדושין⁵ –

³ Literally, 'the entering of the crown'; this is referring to the (initial) penetration.

⁴ However if העראה is נשיקת אבר (the other opinion) there can be no תחילה וסוף.

That through this הערה she becomes a נשואה just as חופה after קידושין makes her into a נשואה, so too merely a הערה makes her a נשואה. However in order to effect קידושין the ביאה is necessary.

רב נסים גאון of פירוש asks on the תוספות

וקשה לפירושו דקיחה קיחה גבי קידושין כתיב ולא מיירי בחופה כלל:

However there is a difficulty with his explanation for the גז"ש of קיחה from where the גמרא derives that הערה is written **is written by קיחה and that חופה (or נשואין) is not discussing פסוק קידושין at all!** How can ר"נ say that in order to make קידושין then ביאה is necessary?!

SUMMARY

offers four explanations when הערה is קונה (as it says in יבמות) and when ביאה is קונה:

א: if only הערה was done then הערה is קונה if the entire ביאה was done then he is בגמר ביאה.

ב: If he stated explicitly he wishes to be בהערה then הערה is קונה; otherwise ביאה is קונה.

ג: קונה is גמר הערה – גמרא according to our גמרא; קונה is הערה: ר"ת

ד: גמר ביאה (if she was already מקודשת); קונה is הערה: ר"נ גאון accomplishes קידושין.

THINKING IT OVER

1. According to the א: רשב"א if he was פירש after הערה she is מקודשת. Seemingly she did not know when he would be פורש; her intent was to be קידושי הערה (קידושי ביאה as is the usual case by גמר ביאה at מקודשת). How can הערה be effective if her intent is to be בגמר ביאה and it never occurred?!⁶

2. According to ר"נ גאון if he was פירש before ביאה (after the הערה) she is not מקודשת. When the גמרא posed the query whether קונה or סוף תחילת ביאה קונה גמרא posed the query whether קונה or סוף תחילת ביאה קונה and was searching for a נפק"מ, the גמרא could have simply said that גמר ביאה will be if there was no נפק"מ!⁷

3. The discussion in the גמרא; is it concerning the intent of the בועל, or rather which aspect of ביאה accomplishes the קנין?⁸

---

⁵ חופה (without ביאה) makes her a נשואה since חופה is a preparation for ביאה. Certainly הערה will make her a נשואה for it is a much greater and immediate preparation for ביאה (גמר). See רכח אות רכח.

⁶ See אמ"ה footnote # 93.

⁷ See אמ"ה footnote # 84.

⁸ See רכח אות רכח.